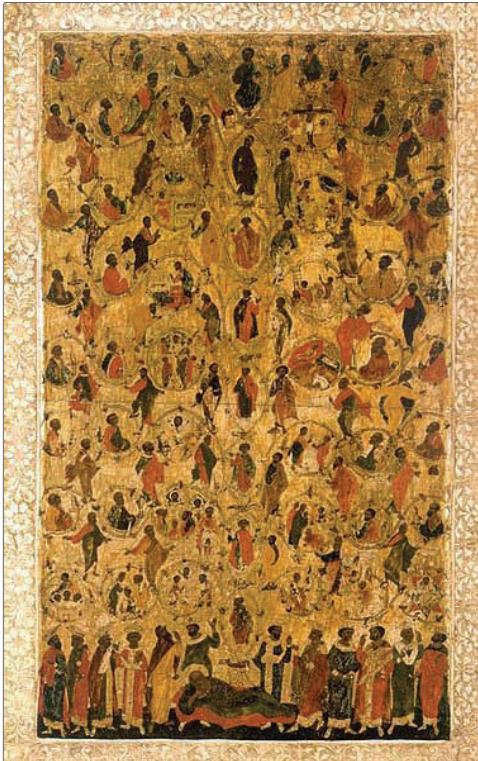

Родовід Ісуса Христа

Авраам–Ісаак–Яків–Юда–Перец–Хецрон–Рам–Амінадав–Нахшон–Салмон–Боаз–Овед–Єссей–Давид.

Давид–Соломон–Ровоам–Авія–Аса–Йосафат–Йорам–Уззія–Йотам–Ахаз–Єзекія–Манасія–Амон–Йосія–Йоахин–Єхонія–Салатіл–Зоровавель–Авіюд–Еліаким–АЗор–Садок–Ахім–Еліюд–Елеазар–Маттан–Яків–Йосиф, чоловік Марії, від якої народився Ісус Христос.

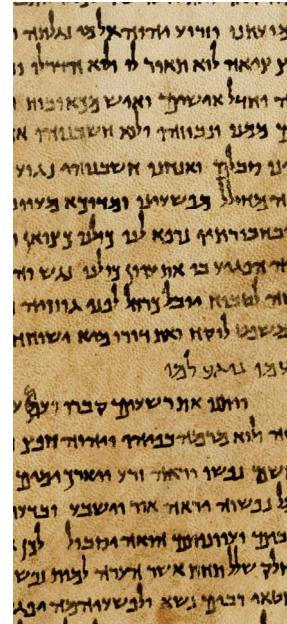
Євангеліє від Матея 1, 1–16

Література

А. Джирланда. Ключ до Біблії. Старий Завіт. Львів: Свічадо, 2013.

А. Свідеркувна. Розмови про Біблію. Старий Завіт. Львів: Свічадо, 2008.

Кумранські рукописи (Сувої Мертвого моря) – назва манускриптів, виявленіх 1947 року в печерах Кумрану. Кумранські сувої написані переважно на івріті, частково – арамейською мовою; зустрічаються фрагменти грецьких перекладів біблійних текстів. У період між 1947 та 1956 роками в одинадцяти Кумранських печерах було виявлено понад 190 біблійних сувоїв. Переважно це невеликі фрагменти книг Старого Завіту (всіх, окрім книги Естер). Також знайдений один повний текст Книги Ісаї – 1QIsa^a. Крім біблійних текстів, цінна інформація міститься також в цитатах небіблійних текстів, наприклад, пешарім.

**Читаймо книги Старого Завіту!
Вони розповідають нам
історію нашого спасіння,
приготовляють до приходу
Ісуса Христа, дають практичні
поради для життя.**

Проект
розробки
матеріалів
для
морально-
духовного
зросту
вірних
УГКЦ

Створення інформації
таких напрямів:

- ◆ біблійного;
- ◆ літургійного;
- ◆ морального;
- ◆ еклезіального;
- ◆ соціального

Розробка буклетів
за підтримки Renovabis

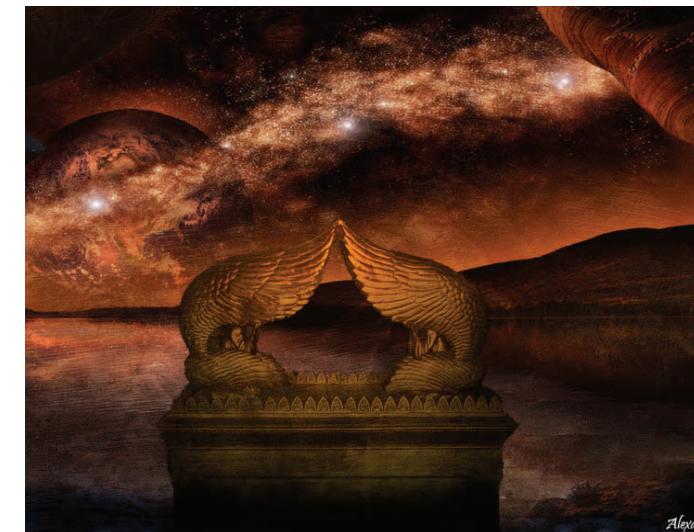
Комісія у справах мирян УГКЦ

пл. Святого Юра, 5, м. Львів, 79000.

www.laityugcc.org.ua

БІБЛІЯ – СТАРИЙ ЗАВІТ

Яке місце Старого Завіту в Біблії?
Про що говорить Старий Завіт?
Чого вчить Старий Завіт?

Старий Завіт – фундамент

Старий Завіт (союз) має глибоку єдність із Новим, оскільки перший союз є оголошенням, обіцянкою і підготовкою до другого.

Головне в Старому Завіті те, що без нього Новий стає абсолютно незрозумілій.

Християнам на Старий Завіт потрібно дивитися у світлі Нового Завіту. Наприклад, слова Йоана Хрестителя в Євангелії – «Ось Агнець Божий, що на себе гріх світу бере» (Йо. 1, 29) – зрозуміти можна, тільки якщо розуміти старозавітну систему жертви і жертвоприношення.

У Старому Завіті є також присутній сенс і дух двох головних заповідей любові, що відбився в Десяти заповідях Божих і безлічі правил і норм, що регулювали життя юдейського суспільства. Відзначимо, що в них суворо регламентується поведінка особистості в суспільстві.

Бог постасе у Старому Завіті як могутній Творець, який нормативно регулює життя свого найвищого творіння. Він є Творцем, Учителем і Вихователем людини та людства. **Уся священна історія – це процес виховання людського роду, де Бог через своїх посланників-пророків повчає і виховує людей.**

Історія Старого Завіту

Бог Старого Завіту – це Бог, який розкривається в історії людей.

Бога неможливо піznати, вивчаючи підручники. Його можна піznати саме з історії Авраама, Ісаака, Якова та інших, зі складної історії встановлення вираного народу.

У Новому Завіті вибраним народом стає Церква Христова.

У книгах Старого Завіту відображені майже тисячолітній період історії єврейського народу, яка осмислюється у світлі ідеї Заповіту між Богом і народом, який Він обрав. Ці книги мають великий нормативний зміст, а його ядро утворюють **Десять заповідей**, даних Мойсеєві на Синаї.

Важливе місце в Старому Завіті займає **П'ять книжжя** (книги Буття, Вихід, Левіт, Числа і Второзаконня). Тут ідеться про створення Богом світу і людини, про гріхопадіння Адама та Єви, всесвітньий потоп, про заповіт, який заповідав Бог людям, та регламентацію життедіяльності людини.

Мораль Старого Завіту

Етичний принцип формування Закону – схвалення насильства щодо його порушників. **Мораль Старого Завіту тісно пов'язана із правом.**

Насильство в Старому Завіті призвело до розხарення Ізраїля, порушило гнів Божий і призвело до знищення всього народу (див. Вих. 32, 7–10). Фактично йдеться розрізнення між насильством як гріхом та насильством як покаранням за недотримання закону.

У Старому Завіті існує багато приписів щодо чистоти і нечистоти людини. Нечистота – це, насамперед, мертвє тіло, деякі недуги, виділення зі статевих органів чоловіків і жінок. У Старому Завіті нечистота пов'язана з темою смерті, після гріхопадіння Адама і Єви. Смерть, хвороби і витікання крові та сімені є як знищення зародків життя – все це нагадує про людську смертність.

Але в Новому Завіті Спаситель радикально переосмислює цю тему. Минуле – минуло, тепер кожен, хто з Ним, якщо й помре – оживе, Христос є саме Воплочене Життя, що знищив смерть, яка мала владу над старозавітною людиною, і ми освячуємося в Ньому.